Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII Ч. 98. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 27-го ТРАВНЯ 1981 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MAY 27, 1981 No. 98. VOL. LXXXVIII

Провідники Українських Церков моляться за видужання Папи

Джерзі Сити, Н.Дж. — Ієрархи Українських Церков — Владика Мстислав, Митрополит Української Православної Церкви в З'єднаних Стейтах Америки, і Владика Степан Сулик, Архиєпископ Філядельфійської Архидієцезії та Митрополит Української Католицької Церкви в ЗСА, а також пастор Олекса Гарбузюк, голова Української Євангельсько - Баптистської Церкви, разом з усіма архиєпископами і єпископами поодиноких епархій, молилися за скоре видужання Папи Івана Павла II.

Як відомо, на голову Католицької Церкви був виконаний 13-го травня, ц.р., анентант, у якому він був тяжко поранений і перейшов складну операція, після якої Папа приходить до здоров'я і є всі надії на його цілковите видужання.

Провідники Українських Церков, довідавшись про цей трагічний випадок, опублікували заяви співчуття і закликали своїх вірних молитися за виздоровлення Папи.

В телеграмі Владики Мстислава, пересланої до Ватикану між іншим говориться, що: „завтра, тобто, 14-го травня ц.р., я буду правити Святу Літургію з нагоди 39-ої річниці моїх єпископських свячень і присвячу цю Літургію на інтенцію скорого видужання Папи Івана Павла II та проситиму Господа Бога опіки для нього".

Подібну телеграму зі словами щирого співчуття переслав до Ватикану пастор Олекса Гарбузюк і Владики Сулик, Василь Лостен і Інокентій Лотоцький, які крім того опублікували в пресі та розіслали до парохій спільне послання в справі молитов за здоров'я Папи й споминання Святішого Отця в Богослуженнях 17-го травня. У зверненні закликається отців парохів включити спеціяльні молитви до Богослужб та згадувати Папу у суплікаціях на травневих Маївках.

У Гарварді знову вшановують пам'ять Б. Кравцева

Кеймбридж, Масс. (ФКУ) Якраз напередодні тридейного шостого З'їзду науковців — членів Постійної Конференції Українських Студій (ПКУС) влаштовується спеціяльну, п'яту вже, лекцію для вшанування світлої пам'яті небуденного доброчинця Богдана Кравцева.

Цей поет і літературознавець був науковим співробітником Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету (УНІ ГУ), беручи участь в семінарах україно знавства, допомагаючи докторантам порадами та втішаючись великою пошаною професорів та студентства.

По його смерті в 1975 році родина Б. Кравцева передала до Гарварду його прецінну бібліотеку — понад 10 тисяч добре впорядкованих книжок, журналів та документації в більшости з ділянки українського літературознавства. Ця книгозбірня, враз із перед тим одержаним від ред. Михайла Бажанського книжковим скарбом, висунула збірку Гарвардської україніки на одно з перших місць у вільніму світі.

Кравцівські Меморіяльні лекції, які відбуваються кожного року, трактують різні теми в ділянці української бібліографії та бібліотекознавства.

Цьогорічна лекція відбудеться у п'ятницю, 29-го травня, о год. 11-ій перед полуднем у залі експонатів Говтонської бібліотеки, в книгосховищах якої зберігаються інкунабули, манускрипти, рідкісні книги, перводруки та інша важлива документація, в тому майже сотня українських друкованих, чи писанних цінностей.

Темою лекції, що її виголосить проф. Вилл Раєн з Лондонського університету (Велика Британія) є „Передача текстів точних наук у древній Русі".

Інж. І. Кмета очолив Відділ ТУІА в Ню Йорку

Ню Йорк, Н.Й. (Ю. Фриз) — Річні загальні збори Товариства Українських Інженерів, Метрополітального Відділу в Ню Йорку, відбулися в суботу, 16-го травня ц.р., в приміщенні Українського Інституту Америки.

Збори відкрила голова Відділу мгр Марія Гончаренко, пропонуючи порядок нарад, що його Збори одноголосно приняли. Однохвилинною мовчанкою, постання з місць, вшановано пам'ять членів Відділу, які відійшли у вічність. Загальними зборами проводила обрана Президія в складі: інж. Юрій Базилевський — голова, інж. Юліян Фриз і інж. Володимир Писарівський — секретарі.

Уступаючи Управа Відділу подала докладний звіт із своєї діяльности. По звітах відбулася оживлена та речева дискусія, в якій забирали голос майже всі члени.

Контрольна комісія подала звіт із проведеної контролі діловодства і ствердила, що діяльність уступаючої Управи була жертвенна і ведена взірцево. Одночасно вона подала пропозицію уділення абсолюторії уступаючій Управі. Пропозицію загальні збори прийняли одноголосно через аклямацію.

На внесення Номінаційної комісії, збори обрали нову Управу у такому складі: голова — інж. Ігор Кмета, члени Управи — інж. В. Вальчук, інж. Б. Гуглевич, інж. С. Мисило, інж. Н. Ненацкевич, інж. В Писарівський, інж. М. Савчак, інж. Я. Січинський, інж. Х. Товпаш, інж. Р. Форостина; Контрольна комісія: інж. Т. Грицай, інж. В. Магун, інж. Б. Мішко; Товариський суд: інж. Ю. Гончаренко, інж. Ю. Фриз, інж. Ю. Огієнко; Номінаційна комісія: інж. Д. Мосора-Франкен, інж. Т. Грицай, інж. В. Мисак, інж. Ю. Огієнко, інж. В. Фриз.

Новообраний голова Відділу І. Кмета, подякувавши за довір'я до нього, подав плян праці на наступний 1981-82 рік.

В рамках діяльности Відділу в цьому році плянується ряд сходин із фаховими доповідями й імпрезами. Крім цього голова підкреслив, що члени ТУІА повинні брати активну участь не тільки у професійних товариствах, але також у суспільно-громадських організаціях.

Після закінчення Зборів, відбулася товариська зустріч за перекускою, що її приготовили дружини інженерів.

НІМЕЦЬКИЙ ТИЖНЕВИК „Дер Шпіґель" помістив інтерв'ю з членом ЦК Комуністичної партії Італії Джіянкарльом Паєттою. Паєтта став славним після того, як йому, як голові делеґації італійської компартії відмовлено права виступати на XXVI З'їзді КПСС, а дано дозвіл виступати тільки в іншій залі й на іншому форумі. Паєтта знову потвердив, що КПІ є за плюралізмом, за правом кожної компартії іти своєю дорогою розвитку і не взоруватися на Москві та за повною політичною незалежністю усіх компартій світу від Москви.

Пасажири роззброїли терористів на турецькому літаку

Софія, Болгарія. — Чотири турецькі терористи, члени революційної лівої організації „Дев Соль" — Революційна ліва — захопили літак з Істамбулу до Анкари й наказали пілотові приземлитися на летовищі в Бургас, Болгарія. Пасажири літака, в співпраці з органами безпеки Болгарії, обезвладнили двох терористів, а двох арештувала болгарська поліція, яка їх викликала з літака буцім то на пресконференцію.

На літаку перебувало п'ять американців на чолі з віцепрезидентом Сити бан ку в Ню Йорку Джаном Бернсоном і терористи загрозили, що їх уб'ють, якщо влада не погодиться виконати їхні вимоги. Терористи вимагали, щоб турецька влада звільнила 47 в'язнів та щоб передала терористам 500,000 долярів. Вони грозили, що після вбивства американців, зірвуть літак з рештою пасажирів. Турецький уряд відмовлявся задоволити вимоги терористів і вміжчасі організував звільнення пасажирів.

Болгарська поліція вманила двох терористів з літака, пообіцявши їм, що вони матимуть змогу відбути пресову конференцію й подати свої вимоги й таким чином перевести пропаґандивну кампанію для своєї „справи" в світі. Коли два терористи вийшли з літака, пасажири кинулися на третього, роззброїли його і обезвладнили, побивши при цьому. Четвертий терорист почав безладну стрілянину на літаку, при чому поранив декількох пасажирів. Коли ж і його заатакували пасажири, він рятувався утечею з літака. Одначе тут чекала його поліція.

Після невдачі групи еспанських терористів, які захопили будинок банку, а в ньому коло 200 закладників та вимагали звільнення арештованих військовиків, підозрілих в організуванні недавнього перевороту, а яких спеціяльний відділ поліції роззброїв, унешкідливлення турецьких терористів в Бурґасі є черговим доказом успішности рішучих протизаходів.

БАНКИ ШУКАЮТЬ ВИХОДУ З КЛОПОТІВ

Бонн, Західня Німеччина. —Катастрофальне господарське положення Польщі є мабуть більшим клопотом і небезпекою для банків, які вложили в польській господарці понад 20 більйонів долярів і тепер журяться, як їх дістати назад, як для польського уряду, який у ніякому разі не в силі припадаючих платностей покрити. Знавці фінансових проблем і керівники банкових концернів шукають за причинами, чому відомі зі свого холодного калькування й передбачливости банкові й біржеві „рекіни" не бачили, в яку бездонну пропасть вони кидають більйони долярів. В Бонні, Західня Німеччина, зібралися представники 19 найбільших банків у світі, що замоталися в польську ситуацію та ще й потягнули за собою 350 менших банків в 11 країнах, які в менших сумах дали позички Ґерекові і його комуністичному урядові.

Найбільше позичок дали Польщі західньонімецькі банки і держава. Спершу була мова про три більйони, опісля про п'ять, згодом про вісім, а тепер кажеться про біля десять більйонів. Самі відсотки й обслуга всіх польських позичок виносимуть цього року понад три більйони долярів. Німецьким банкам мали б заплатити поляки 678 мільйонів долярів тільки у формі відсотків. Очевидно, що тих грошей поляки не мають. Навпаки новий варшавський уряд просить принаймні три більйони долярів дальших позичок, щоб якось перебороти найтяжчий період.

Єдиною потіхою для банків є те, що поодинокі держави більше позичили Варшаві як банки. Одначе державні уряди не дуже журяться тим, бо вони позичили народні гроші, а тими міністри значно менше боліють, як банкирі своїми. В нарадах в Бонні німецькі господарники грають найбільшу ролю, бо вони найбільше позичили й тепер найбільше бідкаються. Деякі німецькі банки взагалі не хотять подати повної суми своїх кредитів Польщі, щоб не стати посміховищем власних суспільств, а третій по величині німецький Коммерцбанк таку суму подав: він позичив Польщі 414,8 мільйона долярів, а з того 152,8 без забезпечення.

Фахова фінансова преса при нагоді обговорювання цих проблем, починає журитися ще більшими кредитами, які західні держави й банки дали так званим господарсько нерозвиненим країнам і не багато мають надії дістали їх назад.

В Ірляндській Республіці розписані нові вибори

Даблін, Ірляндія. — Після розв'язання парляменту Ірляндської Республіки 21-го травня відбудуться вибори до парляменту 11-го червня. Є це один з найкоротших передвиборчих періодів, у якому партії могтимуть переводити свої передвиборчі кампанії.

В дотеперішньому складі ірляндського парляменту привладна партія „Фіянна Фейл" мала 82 мандати на 148, тобто абсолютну більшість, головна опозиційна партія „Файн Ґель" 45, Лейбор партія 16, а незалежні 4.

В такому силовому укладі привладна партія мала дуже вигідне положення, але загальні умови змусили її до розв'язання парляменту й розписання нових виборів. Важке положення й зумовлене ним велике напруження в країні зумовлені господарським застоєм з одного боку, а з другого подіями в Північній Ірляндії (Олстері), де вже помер у часі голодівки четвертий ірляндець. Господарське положення важке з приводу високої інфляції, бо біля 20 відсотків у річному відношенні, та безробіття , яке перейшло 10 відсотків.

Прем'єр Чарлз Огі мав недавно зустріч з прем'єром Англії Марґарет Тачер і після тієї зустрічі видано дуже оптимістичний комунікат, а зустріч названо „історичною". Вкоротці після цього прийшло загострення в Олстері, яке осягнуло тепер свій кульмінаційний пункт у висліді смерти чотирьох голодуючих ірляндців в тюрмі біля Бельфасту.

Ірляндці вимагають прилучення Олстеру до Ірляндської Республіки. Одначе подавляюча більшість населення Олстеру є протестантська і англійська і вона аж ніяк не годиться на сепарацію від Англії й прилучення до католицької Ірляндії. Саме тепер відбулися вибори до громадських рад в Олстері, які дали велику перемогу тим групам, що категорично обстоюють юнію з Англією. Ірляндці здобули малий відсоток мандатів, бо ірляндці творять невеликий відсоток населення тієї провінції.

КОНҐРЕС СХВАЛИВ БЮДЖЕТ

Вашінґтон. — Проєкт бюджету Президента на 1982 рік з деякими доповненнями, але без основніших змін схвалила в середу, 20-го травня, Палата репрезентантів, а в четвер Сенат. Президент Реґен ще не повідомив, чи він в такому остаточному стані бюджет підпише, але з Білого Дому висловили думку, що він це напевно зробить.

Схвалений Сенатом бюджет має у видатках 686,5 більйона долярів і передбачує 37,7 більйона долярів дефіциту. В справі пропозиції Президента зменшити прибутковий податок на 30 відсотків — по 10 відсотків впродовж трьох років — буде ще дискутований і передбачується компроміс. Демократи, які мають більшість у Палаті Репрезентантів, пропонують обниженку зменшення податків до 25 відсотків впродовж трьох років і Президент, як подають з кіл, близьких до нього, напевно на це погодиться. Деякі сенатори — республіканці дораджують Президентові не йти на компроміс і не поступитися від 30 відсотків знижки в податках на три роки.

Обидві палати також остаточно визначили межу для видатків у бюджеті на 1981 рік, який схвалено ще минулого року за президентури през. Джіммі Картера. Межу устійнено на 661,3 більйона долярів, з якою пов'язаний дефіцит на 58 більйонів долярів.

Президент Реґен висловив своє глибоке вдоволення з приводу приспішеної праці як бюджетових комісій обох палат, так і їхніх пленумів.

Сенат відкинув обмеження Президента в соціяльних забезпеченнях

Вашінґтон. — Президент Роналд Реґен зазнав першої значнішої невдачі на форумі Сенату ЗСА, коли його проєкт зменшити платности з соціяльного забезпечення тим, що після 62-го року життя йдуть на пенсію та піднести платности на фонд соціяльного забезпечення, Сенат відкинув 96 голосами.

Хоч ідеться про невелику справу в гієрархії державних проблем, але факт спільного однодушного фронту демократів і республіканців є без сумніву престижевим ударом для Президента. Факт цей зразу використали демократи, які намагаються поглибити розходження між республіканською більшістю Сенату і республіканцем Президентом. Вони зразу загострили атаку на пляни Президента в економічній ділянці. Свідомо, чи може несвідомо, але ухвала Сенату повторила дослівно попередню резолюцію демократичної фракції у Сенаті. Більшість не завдала собі труду на свій лад ту ухвалу зредаґувати. Резолюцію запропонували демократи, а підтримав її провідний член республіканської фракції у Сенаті, голова фінансової комісії Боб Дол з Кензасу.

Голосування в справі тих двох елементів пляну Президента у соціяльних забезпеченнях не пересуджує дальших голосувань, ані не створює фактичної підстави для дальших спільних виступів обидвох фракцій Сенату, але воно є вагомим психічним і політичним чинником, який може потягнути за собою наслідки.

У світі

ХАРЧОВУ ПРОГРАМУ ОН, яка цього року розпоряджає засобами в сумі 225 мільйонів долярів, розглянено в Женеві на нарадах відповідних органів ОН. У висліді цих нарад рішено розділити засоби між 21 державу залежно від величини населення і потреб. Фонди йдуть на харчі й допомогу в розвитку сільського господарства, шпихлірів тощо. Найбільший приділ дістала Горішня Вольта в Середній Африці, якій припало 33,3 мільйона долярів. Крім Горішньої Вольти ще 11 африканських країн отримали допомогу. Це пов'язане з голодом у різних країнах Середньої і Східньої Африки. Отримали допомогу також найбільш потребуючі країни Азії й Пацифіку. З Америки допомогу дістала тільки Нікараґуа.

ТУРКА МЕГМЕТА АЛІ АДЖУ, запідозріного в замаху на Папу Римського Івана Павла II, переведено з поліційних до судових арештів. Зв'язане це з обов'язуючою процедурою, яка дозволяє тільки призначений короткий час перетримувати ув'язненого в поліційних арештах, після чого його разом з доказами проти нього та його зізнаннями муситься відставити до диспозиції суду, а також до судових арештів. В часі перенесення до тюрми Ребіббія, що міститься на північносхідньому передністі Риму, Аджа поводився агресивно, підносив різні оклики та відповідав на поставлені йому запити. Він жалував, що поранив дві жінки на площі св. Петра, стріляючи до Папи Римського, але цього, що він важко поранив Папу, він зовсім не жалував. Суд Аджа відбудеться у Римі але аж тоді, коли психіятри перевірять його душевний стан й інтелектуальну рівновагу. На поліції переслухувано його на протязі 75 годин, одначе без висліду. Загально поводився він нормально, але деякі його вчинки й поведінка були іраціональні, наприклад він ніколи не скидав свого вбрання, навіть спавши вночі.

МІЖ АРҐЕНТИНСЬКИМИ ЖИДАМИ виникли непорозуміння у зв'язку з оцінкою їхнього положення у цій країні під режимом теперішньої хунти. Військова хунта, яка керує Арґентиною під сучасну пору, завела режим твердої руки з метою очистити країну від тероризму, насильств, неполадків та господарської розрухи. Для осягнення цієї цілі хунта застосувала рішучі заходи включно з драстичними методами. Підлягли тим методам також і арґентинські жиди, як частина населення з тими самими правами й обов'язками та привілеями, що всі інші. Серед арештованих жидів був редактор і власник газети Якобо Тіммерман, якого довго тримала влада в тюрмі, а опісля випустила за кордон, заборонивши видавати цю газету. Тіммерман за кордоном разом з іншими жидами веде кампанію проти антисемітизму, який на їхню думку, розпаношився в сучасній Арґентині. Інші жиди те заперечують, президент Жидівського об'єднання в Арґентині Маріо Ґорсиштайн прибувши до ЗСА, публічно, як і інші члени делеґації, заперечує твердження тієї комісії.

АҐЕНТСТВО РОЙТЕРС повідомило з Теграну, Іран, що іранський уряд остаточно погодився звільнити американський науково-дослідний корабель, який перебував на водах Перської затоки, де він переводив розшуки за нафтовою ропою. Іранці притримували його, закидаючи йому шпигунство.

„ПРАВДА" ЗАСУДЖУЄ РЕФОРМИ В ПОЛЬЩІ

Москва. — Газета „Правда", орган ЦК КПСС, знову надрукувала дві великі інформації своїх кореспондентів з Варшави у яких порушує цілий ряд справ і проблем, які мають тісне відношення до подій у Польщі, зокрема дискусії, яка ведеться на сторінках польської преси, в парляменті, а зокрема на партійних зборах на передодні з'їзду Польської Об'єднаної Робітничої (комуністичної) партії, в липні цього року.

Совєтська „Правда", а також інші газети, гостро виступають проти польських „реформістів" в середині компартії, які, на думку „Правди", намагаються просувати ідеї „неспріємливі для марксизму". Совєтські кореспонденти, покликаючись нібито на розмови з різними польськими діячами кажуть, що до партії прийшли люди молодшої ґенерації, які не мають достатнього досвіду в партійній роботі і які не можуть дати собі ради з існуючою політичною і економічною кризою в їхній країні. У звідомленні згадується про чистку в компартії, про відхід багатьох членів, а також осунення інших з різних причин. Багато осіб, на думку „Правди" пішли до компартії з особистих мотивів і з мотивів кар'єри. Газета покликається на розмову з керівником варшавського воєвідства Станіславом Коцідлеком, який систематично звертає увагу на „нездоровий феномен" в середині партії і стремління деяких партійних діячів змінити ідеологічні підвалини в принципі і повернути компартію до демократичного централізму. Коцідлек висловлює голосно своє застереження до тих нових членів, які дали себе вманеврувати у незручну позицію, але зробили вони це, на його думку тому, що немають відповідної заправи у партійній роботі і неусвідомляють собі загроз з боку ворогів комунізму.

„Правда" звертає увагу також на критичні голоси осіб у передз'їздовій дискусії, які, на думку „Правди", під притекстом змін і демократизації, намагаються поширювати ідеї ворожі марксистській ідеології і ленінізмові.

Обговорюючи робітниче питання і справи пов'язані з профспілкою „Солідарносьць", „Правда" стосує раніші прийоми і говорить про існування „екстремістів" і ворожого до соціялізму руху, підтримувано Заходом, який намагається послабити впливи компартії, підірвати основи соціялізму в Польщі і змінити державну структуру.

Совєтські чергові напади викликали в Польщі реакцію. Наприклад, відділ „Солідарносьць" в Ярославі формально засудив писання „Правди" назвавши їх „тенденційними коментаріями". Свій протест речники відділу переслали до совєтської амбасади в Варшаві і вказали, що такі писання являються кампанією проти профспілки і є антипольськими в свойому характері.

В Америці

ПЕРЕСТОРОГА ПРОТИ КУРЕННЯ, яка до речі друкується на кожній пачці папіросів, не є ефектовна й тому правдоподібно треба буде внести відповідні зміни у зміст перестороги, — заявили члени федеральної торговельної комісії, які на підставі п'ятирічної студії винесли таку рекомендацію. Комісія застановляється тепер над новим змістом перестороги, яке друкуватиметься у виднішому місці, щоб ті курці, зокрема молодь, які не усвідомлюють собі загрози, знали про що властиво йдеться.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ПОСИЛЕНУ КОНТРОЛЮ прибережної сторожі і працівників Служби іміґрації і натуралізації до З'єднаних Стейтів все одно прибувають нелеґальні іміґранти у великих кількостях. Наприклад, до Маямі на Флориді й інших міст цього стейту за останніх три місяці прибуло нелеґально 2,000 осіб, хоч іміґраційна служба признається, що це число може бути недокладне з огляду на те, що новоприбульців тяжко контролювати: вони скриваються, нелеґально працюють, одержують фальшиві документи від осіб, які займаються контрабандою. Дійшло вже до того, що пачкарі влаштовують на своїх кораблях „таємні", заховані від людського ока кабіни у яких замикають еміґрантів і таким способом перевозять їх на територію ЗСА.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН і віцепрезидент Джордж Буш тепло прийняли в Білому Домі астронавтів Джана Янга і Роберта Криппіна з родинами. Президент зокрема тепло привітав обидвох астронавтів, які брали участь в полеті високопростірного літака „Коламбія" і вручив обидвом летунам президентські медалі за заслуги для астронавтики ЗСА. Джан Янґ, одинокий чоловік у світі, який п'ять разів побував в космосі на різних ракетах, був також окремо нагороджений медаллю Конґресу. Президент жартуючи заявив: „Я радий, що ви не з тих людей, які твердо стоять на землі". Після цієї зустрічі в Білому Домі відбувся обід влаштований на честь американської астронавтики у якому взяло участь 21 астронавтів і їхні родини.

СЕНАТОР ЧАРЛЗ Г. ПЕРСІ, голова сенатської комісії для закордонних зв'язків, звернувся до Білого Дому з формальним проханням відтягнути номінацію Ернеста В. Лефівера на заступника державного секретаря для справ прав людини. Речники Державного департаменту заявили, що президент Роналд Реґен не має в пляні відтягати номінації. Сенатор Персі на запитання кореспондентів чи це відповідає правді, відмовився від коментарів, а тільки заявив, що він вже раніше був проти тієї номінації. Противники Лафівера заявляють, що „тихою дипломатією, яку він стосуватиме у випадку потвердження його на цьому становищі, нічого не осягнеться". Тиха дипломатія на думку багатьох опонентів, це промовчування порушення прав людини в багатьох країнах. В сенатських колах однак не сумніваються, що Лефівер буде потверджений.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН, згідно з інформаціями з достовірних джерел, найменує вкоротці професійного дипломата Артура В. Гаммеля на амбасадора З'єднаних Стейтів Америки до Китайської Народної Республіки. Речники Державного департаминту заявили, що пороблені вже певні заходи, щоб Гаммель зайняв це становище, бо він не тільки є знавцем азійської проблематики, але також народився в Китаю 61 років тому. Номінація напевно буде зроблена ще перед поїздкою державного секретаря Александра Гейґа до Китаю й інших азійських країн в половині червня ц. р. Амбасадорське місце в Пекіні опорожнене від січня 1981 року.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Наївність мера Камюзе

Моріс Камюзе, посадник французького міста Ромі сюр-Сен, перебуваючи котрийсь уже раз з черги в Совєтському Союзі, а був він там багато разів, про що зрештою признається у розмові з кореспондентом київської „Радянської України", назвав цю, як відомо, жорстоку, диктаторську і антилюдяну комуно-московську імперію „країною справжньої демократії". Очевидно, совєтська преса, яка являється офіційним рупором Комуністичної партії, без надуми надрукувала „сон" мера Камюзе, ще й переконувала читача, що він таки має рацію.

Мер Камюзе каже, наприклад, що „ніде в капіталістичному світі не побачити такої єдности правлячої партії і народу, такої одностайної підтримки трудящими плянів і рішень уряду. Значить, — каже далі мер Камюзе, — рішення ці відповідають інтересам громадян вашої країни, спрямовані на їх благо".

У дальшому Камюзе, мабуть, член французької Комуністичної партії, або її симпатик, говорить ще про багато нісенітниць, як про „мирну політику Радянського Союзу", про „заможне життя кожної радянської людини", про „плани уряду, обговорювані народом", що нібито це має бути виявом справжньої совєтської демократії і про... „дисидентів, які паплюжать" совєтські порядки. Не оминув він мовчанкою і так званого „афганського питання", яке нібито живо обговорюється на сторінках совєтських газет і у розмовах поміж людьми. Він каже, що на Хрещатику у Києві зустрінувся „припадково" з двома афганськими студентами, які з „гнівом і болем говорили про злочини наймлених бандитів і їх покровителів і з вдячністю згадували про інтернаціональну допомогу радянського народу".

Треба сумніватися чи маломістечковий мер Камюзе будь-коли читав політичні статті відомого югославського мислителя Мілована Джіласа, колись видатного комуністичного стратега і борця проти гітлерівсько-фашистської диктатури. Він уже не раз у своїх аналітичних статтях, поміщуваних до речі, також у багатьох західніх часописах, порівнював дві суспільно-політичні системи — совєтсько-комуністичну і західньо-демократичну та стверджував, що східній бюрократичний „соціялізм" у всіх відношеннях поступається демократичному капіталізмові. „Західня демократія, — згідно з характеристикою М. Джіласа, — проявила більшу життєздатність і гнучкість як „соціялізм" східнього зразка.

Помилилися ті, що проповідували свого часу встановлення на Заході правих, або лівих диктатур, — каже Джілас, — бо від капіталізму, що його описували теоретики минулого сторіччя, лишилося тільки право на приватну власність, яке, однак, сьогодні ніхто більше не вважає священним чи невід'ємним. І старий авантюрницький імперіялізм уже давно не існує. Тепер Захід виступає за свободу торгівлі, а у військовому відношенні він не вимагає нічого більше, як збереження стратегічно важливих опірних баз. Тому Захід, — на думку югославського мислителя, — стоїть куди ближче до здійснення деяких соціялістичних ідеалів, ніж східньоевропейські режими".

Крім того Джілас, характеризуючи відносини у Східній Европі каже, що там наступила проти волі режимів внутрішня диференціяція, а офіційна комуністична ідеологія перебуває у стані застою, хоч її ще використовують комуністичні верховоди, як засіб для затиску власного населення. У висновку Джілас навіть не дає шансів на довге існування комуністичної системи в Східній Европі, бо „навряд чи якісь реформи", про які до речі говорить також недостатньо поінформований мер французького містечка, можуть врятувати чи змінити цю систему, зокрема якщо брати до уваги СССР. Неефективну систему не можна, на його думку змінити, бо вона вже наблизилась до берега катастрофи.

Про ці та подібні справи писали також інші, серед них також відомі комуністичні теоретики, між ними француз Жан Аленштайн та інші, але про них не знає мер Камюзе, який являється ґвинтиком у великій комуно-московській пропаґандивній системі.

АГЕНТСТВО РОЙТЕРС повідомило з Токіо, що японський уряд відкликав участь у морських маневрах, які японська фльота плянувала влаштувати з американською. Відкликання японської участи у спільних маневрах прийшло один день після відкликання відвідин державного секретаря Александра Гейґа в Токіо в час його недалекої поїздки до Азії. Загально передбачують погіршення японсько-американських відносин після таких випадків. Тим більше, що цьогорічні спільні маневри мали бути після 10 років перерви, в яких обидві морські фльоти виступали окремо. Вагомість рішення підтвердили японські чинники, які подали до відома, що рішення винесено на засіданні уряду, в якому взяв участь між іншим також міністер оборони Йоі Омура.

Ярослав Гайвас

МАРНУЮТЬСЯ ЛЮДСЬКІ ТАЛАНТИ

I

З'їзди письменників України мають свою славу. Колись це бували форуми для нових задумів і дерзань, а тепер це бюрократичні пописи, за плечима яких стоять цензор, партійний політрук та „найвища інстанція" — русотяпський шовініст, який не лише глядить, щоб усе було підкорене „всесоюзним напрямним", але й щоб ніщо не виросло вище російського. Під цим оглядом УІІІ З'їзд письменників України, що відбувся 7-9-го квітня ц.р. в Києві-типовий.

Відкрив його старійшина українських літераторів Микола Бажан. Людина, що збереглася чудом від комуністичних „млинів смерти", уникнувши партійних чисток, сталінської м'ясорубки, безчисленних нагінок на талановитих творців української літератури з боку російських держиморд. Сьогодні-це вже тільки тінь і спогад автора „Будівель", „Розмови сердець", „Дороги", це тільки далека згадка співробітника „Вапліте", „Літературного ярмарку" тощо. Сьогодні він замість про подвиги людини, її духа і її мужність, її велику й незалежну творчість говорить у своєму виступі про „ХХУІ З'їзд КПСС і його могутній вплив на життя всього людства". А про літераторів України він говорить завчені з „блокнота аґітатора" слова: „Вони непримиренно ставляться до всього, що ганьбить нашу радянську дійсність, особливо до тенденцій націоналістичних. Партія вчила і вчить нас складного мистецтва формування комуністичної людини". Звинувачувати Бажана за такий виступ, людину, що стільки разів уночі прислуховувалася, чи під її вікнами не зупинився „чорний ворон", як це було перед мешканням стільки його товаришів — не можна. Історія скаже про нього своє слово, про його великий талант і про зламану душу.

Партія веде і довела

У програмі УІІІ З'їзду, крім звичайних репетицій зі звітами правління, виборами тощо були ще й доповіді. Доповіді ті вкладалися як одна в рами закреслені Бажаном. Очевидно перший виступав „суперлітератор", тобто партійний наставник над ними В. Щербицький, генеральний секретар КПУ. Що він говоритиме, то знали наперед всі учасники З'їзду так, як і знаємо ми. Як звичайно крім похвал були й підстьобування письменників і поетів, щоб служили Москві вірніше:

„Думаю, ви не образитесь, якщо висловлю думку, що хороших, по-справжньому мудрих книг, які б стали визначними віхами у культурному житті, у нас ще недостатньо... І прикро буває, коли деякі письменники, навіть талановиті, іноді витрачають свої сили на теми другорядні, а то й просто, як кажуть, блукають літературними манівцями ".

Справді „книг по справжньому мудрих" у підсовєтській Україні обмаль. А за причиною цьому шукати далеко не треба, Юрій Мушкетик, відомий в Україні прозаїк, в своїй доповіді про підсовєтську прозу вже в першому уступі сказав:

„УСЕ НАШЕ буття проходить сьогодні під життєдайним впливом могутніх ідей ХХУІ з'їзду партії, які наснажують радянську людину на нові діяння, на нові подвиги, мобілізують її творчі сили та енерґію на завершення величної програми — будівництва комунізму. Громадянин Країни Рад, вихований Комуністичною партією, живе інтересами всієї соціалістичної Батьківщини, глибоко розуміє смисл і напрям суспільного розвитку, ясно бачить мету і шляхи її досягнення."

Ось маєте причину, чому „по справжньому мудрих книг немає". Просто „громадяни країни рад розуміють смисл і суть життя, ясно бачать мету і шляхи" — все це їм виразно вказав ЦК з Москви і Політбюро, то пощо ж шукати, страждати, пощо дерзань, зусиль, конфліктів? Вистачить переписати „своїми словами" безчисленні научування компартії і „самого товариша Брежнєва" і — єсть література. Так наказує і веде партія і до того довела.

„Взірець для всіх літераторів"

Головну доповідь на З'їзді традиційно виголосив перший секретар Спілки письменників України Павло Загребельний. Під гарним заголовком „Література як міра часу і величі людини" цей талановитий автор зовсім нехотячи з'ясував чому найбільш талановиті поети і письменники не всилі осягнути вершків літературної творчости в совєтській Україні.

Почав свою доповідь Загребельний від низеньких поклонів „компартії України", а закінчив закликом „творити величну комуністичну споруду майбутнього" — і робітники пера творять, як таке щось творити можна.

Продовження буде

Богдан Цимбалістий

ЯК УНИКНУТИ ДВОПОДІЛУ?

Стан, що заіснував в українській громаді в ЗСА після ХІІІ Конґресу УККА, насуває кожному думку про черговий двоподіл українського громадянства. Ці поділи були прокляттям історії України , нашою трагедією, причиною бездержавности.

На думку приходять події з другої половини ХУІІ сторіччя, названої, Великою Руїною, коли Україна мала двох гетьманів — правобережного і лівобережного, які часто проти себе воювали або вели незалежну політику й проти яких бунтувалися один за одним різні кандидати в гетьмани. Проти І. Виговського повстали М. Пушкар і Барабаш, проти П. Дорошенка — І. Сірко, проти І. Мазепи — С. Палій і т.д., руйнуючи всякі державнотворчі пляни леґітимних гетьманів. Нагадуються також події напередодні німецько-совєтської війни в 1941 році, коли єдина тоді існуюча політична формація; Організація Українських Націоналістів розкололося і, якби не німецький чобіт, який усіх придушив, була б довела до громадянської війни в Україні.

Хоча слово „двоподіл" насуває ці трагічні події на думку, проте властиво мало є підстав до порівнювання, а це значить, що мало є причин до тривоги, що теперішня криза в УККА матиме такі трагічні і катастрофальні наслідки як минулі двоподіли. Перш за все, йдеться про розбиття репрезентативної централі американських українців, а не всього українського громадянства в світі. Крім того, не йдеться тут про ривалізацію за владу на своїй території, бо УККА такої влади не може мати і не має. Його функція репрезентативна і радше символічна. Зрештою, якщо йдеться про цілість української спільноти на поселеннях, вона ніяк не об'єднана. Українці живуть у різних країнах світу, творять свої централі і стараються виконати свої завдання як можуть і як місцеві обставини їм на це дозволяють. Вправді, існує СКВУ, але воно теж має радше репрезентативне і символічне значення, без ніякого конкретного впливу на організації, що існують в різних країнах.

Із-за вміщування партій у деяких країнах прийшло до розбиття і постання двох централь, як, наприклад, у Великобританії. Але вони навчились якось співжити і розбиття не відбилося аж так трагічно.

Очевидно було б побажане, щоб українці вкінці навчилися ставитися до себе з довір'ям, як рівновартісних патріотів із толерантністю до різниць між собою і вміли співпрацювати. В той спосіб можна б уникнути роздріблення зусиль, марнотратства, неплідної полеміки і ворожнечі і скерувати всі зусилля на здобування конкретних, загальнонаціональних цілей. Проте не можна замикати очі. Наші політичні проводи до такої співпраці не доросли. Ми не здібні договоритися до того, щоб мати одну репрезентативну централю. Навіть дискусії чи полеміки не варто продовжувати, бо вони тільки роз'єднують громаду. Ніякої користи з дискусії не може бути, доки люди свідомо затикають свої вуха і відмовляються самостійно думати власним критичним розумом, а радше йдуть сліпо на мотузку навіть не знати чиєму.

Коли наша політичнопартійна верхівка не дозріла, щоб з іншими співпрацювати — це ніяк не означає, що українська спільнота не може виконувати своїх завдань однаково успішно. Наша громада в ЗСА здобула чималі успіхи заходами поодиноких організацій поза УККА і навіть проти його волі. Нагадаймо собі про неясне становище УККА в справі наших змагань за патріярхат, про конфлікт УККА з Гарвардським Центром, про горезвісну резолюцію проти ген. Григоренка, яка тільки розбила українську громаду і ніякої користи не принесла. Акції допомоги дисидентам відбулися спонтанно, успіхи Пласту, НТШ, УВАН, Гарвардського Центру, Союзу Українок Америки — все це відбувалося без участи УККА. Український Музей на протязі чотирьох років виконував дуже велику роботу інформування світу про українську культуру і відігравав велику ролю у вихованні молоді, не будучи членом УККА, І ніколи не відчував потреби допомоги чи опіки від УККА.

Зрештою годі очікувати, щоб кількох постійно оплачуваних працівників УККА могли багато зробити. Тому роля УККА мусіла обмежуватися часто до спонзорування виступів, концертів, організування святкувань української Державности, включно з вивішуванням прапорів по різних містах і молитвами в Конґресі ЗСА та інших символічних актів.

Усе це може дальше відбуватися у рамках діяльности УККА. Організації, які теперішнього УККА не визнають можуть продовжувати свою корисну діяльність для добра України. Кілька років тому УНСоюз зорганізував успішну зустріч з американськими конґресменами і сенаторами. Він може це саме далі робити, не потребуючи спонзорування УККА. Кілька років тому автор цієї статті старався довести, що українські партії привезені з краю, не мають ніякої рації існування у ЗСА. Вони не тільки непотрібні для виконання завдань, але часто стають перешкодою. Останні події ХІІІ Конґресу — це найкраще ілюструють. Через вмішування партії, чи пак намагання опартійнити УККА, не можемо мати навіть символічної репрезентативної установи.

(Закінчення на стор. 4)

Святослав Караванський

Дружня бесіда

ПИТАННЯ: Чи вам відомо, що українська еміґрація була психологічно готова визнати авторитет ЗП УГГ, як надрядний чинник, і дуже розчарувалась, коли спостерегла, що ви виявили мало організаційних здібностей (бо не створили міцного ЗП УГГ), і не спромоглися на ніякий програмовий документ, що став би базою вашої діяльности на чужині. (Р. Ільницький).

ВІДПОВІДЬ: Дуже закучерявлене питання, але я спробую його розкучерявити. Мені відомо, що найбільш авторитетним надрядним чинником в українській еміґрації є СКВУ, а в кожній країні поселення відповідні репрезентативні організації, як КУК в Канаді, УККА в ЗСА. Отже мені незрозуміло, нащо українській еміґрації (згідно з вашим твердженням) створювати ще один надрядний чинник? Я не бачу потреби в тому, щоб ЗП УГГ ставало надрядним чинником при наявності і так кількох таких чинників.

Я не згоден з вами, коли ви приписуєте готовість визнати авторитет нового надрядного чинника усій українській еміґрації. Очевидно, що таку готовість виявила та частина української еміґрації, якій з певних причин не подобалися існуючі надрядні чинники. Винайдення нового надрядного чинника цій частині еміґрації було потрібно для розширення своїх впливів у громаді.

Ув'язненим членам УГГ непотрібні нові надрядні чинники — їм потрібен ефективний захист на світовій арені. Саме виходячи з цих міркувань, на мою думку, ЗП УГГ мусіло б визнати надрядність існуючих чинників української еміґрації і в першу чергу голову — СКВУ. У системі СКВУ ЗП УГГ мало би активізувати акції на захист українських політв'язнів.

Саме до СКВУ, як до представників української громади у світі, зверталися українські політв'язні, бо це єдина, визнана усіма еміґраційними колами репрезентативна організація. Ми можемо критикувати СКВУ, як це ведеться у вільному світі, але ми мусимо захищати і підтримувати авторитет цієї організації, як такої, що репрезентує нас перед світом.

Отже, якщо хтось і розчарувався в мені, що я не виявив досить організаційних здібностей для внесення хаосу в середовище української еміґрації, то я, на жаль, не можу йому допомогти, бо створювати програмові документи, спрямовані на таку мету, я не мав і не маю ніякого бажання.

Я скрізь і завжди підкреслював, що треба підтримувати СКВУ, а також крайові репрезентативні організації, такі, як КУК, УККА та інші.

Пошуки за новими надрядними чинниками, це пошуки, які ведуть генерали без війська. Ануж їм удасться таким шляхом підбити під свій вплив чуже військо.

Крім того, якщо йдеться про мене, то я вважаю за найдоцільніше працювати там, де я (як мені здається) маю найбільше здібностей, а саме на ниві літератури та журналістики.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Два контрасти

Ірма Осадца і Вака Перейма влаштували спільну виставку своїх праць у квітні ц. р. в ґалерії ОМУА в Ню Йорку, при співпраці Союзу Українок Америки. Стилістично обидві подібні до себе тим, що мішають абстракцію з предметністю, але щодо змісту і виконання творів різняться між собою майже як два контрасти. Обидві належать до молодої ґенерації мистців. Студіювали малярство в Америці і брали участь у численних виставках. Находяться ще в ранній стадії розвою, коли мистець пробує різні стилі і техніки з метою знайти те, що йому найбільше відповідає. Важко сказати, якою дорогою вони підуть у дальшій творчості, але вже тепер їхні осяги є помітні і з надією на майбутнє.

Ірма Осадца з Торонто, Канада, виставила ґрафіку, олії і акварелі. Її ґрафіка — це рисунки олівцем, вуглем і пастеллю. Більшість її творів має безпредметний характер, хоч назви картин — предметні. Але в деяких творах безпредметність була мішана з предметністю, виконаною у неймовірній прецизії майже фотографічного реалізму. Був і один олійний образ „Мускатель", цілий вдержаний в реалістичному стилі. Хочеться вірити, що реалістична прецизія є природним нахилом цієї малярки, який вона повинна розвивати. Тим більше, що її безпредметність вирізнялася великою точністю виконання. Цикл безпредметних композицій „Вітер у хаті" показав дуже терпеливу і майстерну працю олівцем. У олійних і акварельних картинах, де до безпредметних додано предметні і півабстрактні елементи, вона вжила орнаментальні мотиви з писанок і інших творів українського народного мистецтва. Виявила відчуття стонованої гармонії кольорів і ритмічности форми в малярській композиції.

Вака Перейма з Огайо, ЗСА, виставила ґрафіку і кераміку. До її ґрафіки треба зачислити рисунки олівцем, вуглем, чорнилом, літографію, ґравюру і монотипію. До кераміки — ма-

(Продовження на ст. 3)

Мирослав Борисюк

ТУГА ЗА РІДНИМ

Сьогодні важко ствердити, скільки тут живе українців, що три десятки літ тому, покинувши рідні сторони, вросли всеціло у цей американський ґрунт, прийнявши всі його прийоми і побут. Маю тут на увазі наших людей, що вийшли із села, з-під рідної стріхи, змушені залишити всю свою спадщину, на якій росли, працювали, добували знання, та мріяли про щасливе життя на хуторі.

Сьогодні стрічається їх дуже мало, бо поглинуло їх темпо нового життя, й в журбі за існування довелось їм прийняти якунебудь працю, щоб забезпечити матеріяльно себе й свою рідню. Одначе часами можна стрінути їх, уже тепер старших віком, коли вони на розмові з вами, радо розповідають про це, чим вони тепер живуть та що становить їх улюблене „гоббі"-заняття.

Недавно стрінув я ніби свого „краяна", хоча він з Галича, а я із Станиславова, у місті Ню Гейвені, де він проживає уже майже три десятки літ. Зайшов я на його подвір'я, й мене зразу зустрів приємний запах квітів, веселий щебет птахів, а там й ніжний гул бджіл, що завзято висотували медок із квітів. Поглянувши дальше, я запримітив кілька вуликів, а за ними розкішний сад яринний, город, а оподалік маленький потік, що в ньому плюскалися качки. Дивний це світ, подумав я,хіба таке рідне можна подивляти у місті, повне гуку авт, моторів, та шуму літаків у блакиті?

— Ось, — кажу, — ви, пане Іване, розвели цілу господарку, так,як колись вдома?

— Та, ні, — каже Іван Сова, — це тільки слаба пригадка цього, що я залишив у краю над Дністром. Ось це, що веселить мою душу на старість, коли я піду в сад, і сівши на лавці, впаду в задуму. Пригадується мені моя молодість, як я босоніж плигав по пахучих, квітчастих левадах, як ходив за плугом по цілині, та громадив сіно, або складав снопи у копи. Тоді й сонце усміхалось нам, і пташки дзібоніли, і світ розпливався у кучерявих хмаринках блакитного неба. А вечерами гуділи хрущі, тьохкали соловейки, квакали жаби, і та ціла симфонія зливалася із співом молоді, що виходила у місячні ночі на гуляння. Тоді я брав скрипку і творив дивні мелодії, журливі та веселі, а душа радувалася тихим щастям і безжурною насолодою юности.

Роки плили безповоротно, — продовжував мій краянин. — Треба було відбути військову службу, а згодом покинути парубоцтво та творити власне життя. Якраз тоді й світ заворушився, прийшов воєнний катаклізм 1939 року, і все поглинуло у цій страшній воєнній хуртовині.

Небезпеки і непевність життя за большевицької займанщини ставали щораз більше нестерпними, а по двадцять двох місяцях їх грабіжницького панування, прийшли ще більші грабіжники, що не тільки грабували, але ще й вбивали. Так наше життя із пащеки чорта впало в зуби вельзевула, і всякі надії на втримання життя, ставали з дня-на-день крихкі та кволі. По двох роках довелось насилу покинути рідну стріху, поля, сади, все посідання, та втікати в світ за очі, від другої навали, що знову пажерливо сунула із Сходу.

По довгих скитаннях опинилися ми у таборі в Елльванґені. Заясніла надія переселення у заокеанські країни, і я став думати, як мені туди дістатися. Звичайно їхали фахівці, а у мене не було жадного фаху, бо сільських людей брали хіба, як робочу силу десь на фарми. Тоді я задумав стати фахівцем у моїй професії, ставши дипломованим городником-садівником. Записався на курси городництва та садівництва, що їх зорганізувала Сільсько-Господарська Академія у Подєбрадах, придбав відповідні підручники, вивчав теоретично всі городничі і садівничі знання, як роди садів, біологічну основу садівництва, сорти овочевих дерев, розмножування овочевих дерев, догляд, збут; та із городництва-про роди городничої землі, добрива, загосподарення, наводнення, городину-ярину,розвиток, консервацію,та експорт. Дня 4-го травня, по кількох місяцях інтенсивних студій, видано мені свідоцтво Городництва і Садівництва, кваліфікувавши мене городником другої кляси, а садівником — першої.

Був я радий, одержавши такий документ в руки, та зразу через ІРО поробив старання виїзду до ЗСА. Не довго це тривало, як ЗУАДК забрав мене туди та намістив у маєтках якогось стейтового сенатора у Ню Рошелл, Н. Й. Там мене прийняли до праці і я був з дружиною, що стала кухаркою, щасливий із такого ходу подій. По якомусь часі, тому що там не було українців, й було скучно без своїх, ми відважилися, за допомогою наших людей, а головно о. А. Борси, переїхати до Ню Гейвену, Конн. Якось, сам не знаю, за чиєю порадою пішов я шукати праці в Єйлському університеті, і на щастя, чи на диво, відразу, на основі документів, принято мене на догляд оранжерій університету. Не дармував я, а зразу виявив перед американськими робітниками своє вміння, а з черги записався на курси городництва в університеті, одержуючи посвідку „гортікультуриста" та „нирзери-трі" (плекання і піклування деревиною).

Так по відбутті практики у 1952 році, призначено мене самостійним городником, що мав титул: „флаверкертейкер". Тут я по годинах праці ходив до приватних городів президента університету, щоб доглядати його квіти та деревину. Згодом став я керівником цілого Відділу Догляду Городів в університеті. Не занедбував я поглиблювати свої знання, студіюючи американські книжки із городництва та пишучи звіти із моїх дослідів у цій ділянці. На доказ цього показав мені мій краян книжку п. з. „Agricultural Sciences" — „Annual report 1960-61. Research Book. Rockefeller Foundation 1961.

Та найкращим для мене заняттям стало творити фільми із життя розвою квітів. Можете собі уявити, скільки це часу і терпеливости та натуги брало, щоб поступово схопити на плівку розвиток квіту, як рожі, кактуси, ґеорґінії, як підхоплювати роботу бджол та мух у запилюванні квітів, як досліджувати пуп'яшки, бруньки та повні пелюстки,аж до їх прекрасного росту .

На доказ цього його син Богдан приніс апарат, і по черзі я мав приємну нагоду оглядати мистецьку роботу фільмового огородника. Найбільше я захоплювався розведенням троянд, тюльпанів, ірисів, що були схоплені на плівку з дуже близької віддалі — у натуральних, яскравих барвах, та у райдужних насвітленнях. Це все так полонило мою уяву, що я й не стямився, що вже западала ніч, а добра хазяйка кликала на вечерю.

Пішли ми в сад, а там — пречудові сливи, яблука,

(Продовження на ст. 3)

УРЯДОВІ ЧИННИКИ в столиці Зімбабве Солсбері повідомили офіційно, що нарешті їм удалося розв'язати справу роззброєння всіх партизан та включення їх у цивільне життя. З 36,000 партизан, які брали участь у визвольній боротьбі проти білих осадників, що мали в своїх руках цілість правління країни, 9,000 не склали зброї й продовжували бойові акції звернені проти білих. Прем'єр Роберт Мугабе довгий час пробував розв'язати цю проблему, але на перешкоді стояли між іншими його товариші, які брали участь у спільній боротьбі. Врешті йому пощастило переконати колишніх співробітників і цим справу розв'язано.

ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ
І
ШКОЛА „ВОЛОШКИ"
з міста Філядельфії, Па.
запрошують Молодь і Громадянство на

КОНЦЕРТ УКРАЇНСЬКИХ ТАНЦІВ

у неділю, 31-го травня 1981 р., о 5-ій год. дня
у Northeast High School
Cottman & Algon Aves., PHILADELPHIA, Pa.

У програмі виступатимуть:

Танцювальний Ансамбль „ВОЛОШКИ" та ШКОЛА УКРАЇНСЬКИХ ТАНЦІВ.

Керівники ансамблю є **Софія Януш** *та* **Олександер Граур.**
Директорка школи є **Зоя Граур Корсун.**

Квитки можна набути в танцюристів, в крамницях „Оріон" та „Космос", або в Українському Культурно-Освітньому Центрі в Abington, Pa. Можна дзвонити на число (215) 927-5681

У суботу, 2-го травня цього року, відкрито в Вашінґтоні в Домі Св. Софії, на час від 2-го до 9-го травня оригінальну мистецько-репортерську фотографічну виставку Петра Фединського. Це була, за його означенням, "Фотодокументація під назвою „Українці в Америці".

Виставку відкрила Марта Гарасовська, яка має уже тут своє ім'я як провідниця культурних імпрез і мистецька декляматорка. Чимала група гостей, в тому числі й молоді, зібралась, щоб побачити цю незвичайну виставку, першу того року у Вашінґтоні.

Виставка показала, що П. Фединський фотограф з неабияким хистом, з мистецьким відчуттям і технічним знанням, з особливо виразним фоторепортерським нахилом. Його мистецький хист було видно в серії портретів українських дисидентів — Петра Григоренка, Ніни і Святослава Караванських, Надії Світличної з Івасиком, Валентина Мороза, Ґеоргія і Петра Вінсів і з ними Патріярха Йосифа. Завдяки гарній композиції і технічному виконанню кожний портрет віддає характер і духовність даної особи. Усі вони, як і більшість

Фотодокументація П. Фединського у Вашінґтоні

інших експонатів, чорно-білі.

Крім цих портретів, експонати складались головно з кільканадцяти альбомів із 1973 - 1979 років, в яких зібрано у знімках різні аспекти з життя українців в Америці, а властиво в діяспорі, портрети осіб, які тут і там виступали на громадській сцені, часто історичної вартости, як ось собор Владик з Патріярхом у Римі; Ґінзбурґ, Мороз і Вінс у Вашінґтоні; родинні групи і найчисленніші — сцени з нашого життя, групи засідань, збірка під пам'ятником Шевченкові, спорт, а особливо багато пластових груп і активностей (Петро Фединський сам активний пластун).

Осібно, у викладовій кімнаті автоматично працював апарат з кольоровими прозірками з пластових таборів, мандрівок тощо. Це пожвавлювало виставку грою барв, красвидами і сценами з життя молоді. Було теж декілька технічно цікавих знімок - позитивів на склі.

Виставка була цікава змістом, виконанням і новизною: показала глядачам це занедбану в нас ділянку, можна сказати, ужиткового мистецтва, яке лучить естетику з репортуванням.

юст

Туга за рідним

(Продовження зі стор. 2)

грушки, апельсини, повно виноградних китиць, дальше городина: помідори, огірки, капуста, буряки, а на боці, в оранжерії цілі ряди вазонків, мірту, беґоній, кактусів, ціла екзотика фльори зі всіх закутин ґльобу.

— Ось це й моє життя, це моє „гоббі", — сказав Іван, — й в них я топлю мою тугу за рідним. Вийду вечорами, походжу по городі, послухаю кректання жаб, заглиблюся у цій симфонії запахів, звуків, кольорів й душа оживе, й здається мені, що малим хлопчиною броджу по моїх левадах над Дністром, й до мене говорить мій світ, моє рідне село, моя безжурна молодість...

Недавно я відвідав мою рідну землю; ходив по полях, глядів на ниви, оглядав сади, й важкий сум оповив моє серце. Ці прекрасні поля — це не власність селянина, а це все — колгоспне й таке сумне, бідне і затуркане. І пригадались мені тоді слова Тараса Шевченка: „Неначе люди подуріли, німі на панщину ідуть і діточок своїх ведуть!... („І виріс я на чужині").

— Кажу моєму синові, — продовжував Іван Сова, — Богдане, там наша рідна земля, із якої ми вийшли у широкий світ. Пам'ятай, ми люди українського чорнозему, пахучих медоборів, пречудової української природи, землі молоком і медом текучої, що її так тяжко боронити від голодних та нахабних сусідів. Може я вже не діждусь її побачити вільною, але ти змагай і прямуй до цього, щоб твоє покоління вдержало любов до неї, аж до найвищої посвяти. Нас ждуть великі дні, бож розваляться кровожадні імперії і на їхніх руїнах ви будете творити нове, вільне життя. Слухайте гомону землі, бодріться, щоб бути готовими на її поклик у слушний час!

Якось дивно ясніли очі Івана, начебто він своїм цілим єством відчував, що цей момент мусить прийти, що він недалекий, і нам всім треба готовитись до нього.

Можна було ще довго слухати розповіді мого краяна, та ми, пірнувши у тиху задуму, мовчали, мабуть, щоб не будити дійсности, що нас оточувала.

І я подумав: — Ця земля, на якій ми сьогодні живемо не наша земля, одначе вона добра для нас, вона нас пригорнула й дала жити. Вона ґливка, піщана, ялова, але під нашими руками вона живе і родить, вона дає нам овочі нашої землі, й нам здається, що ми ніби на своїм рідним.

Далеко від нас, у заграві неонових світел, у нічній тиші мерехтіли силюети міських хмаросягів, й тихий гул авт проривав цю благородну тишу.

Для зболілої душі треба нової наснаги, треба свіжого корму, треба цієї благородної туги за минулим, за рідним, за „своїм", щоб вона жила і неустанно змагалась із принадним для нас усіх тут оточенням, щоб ми все відчували запах цього рідного „євшану-зілля", та жили думками про „наш рідний край, село єдине ...

Два контрасти

(Продовження зі стор. 2)

льовані тарілки, кахлі і скульптури. В цьому технічному багатстві, яке трохи роздрібнювало загальний ефект виставки, переважав один стиль — експресіонізм, декуди мішаний з абстракцією і безпредметністю. Природний нахил цеї малярки до керми чуття і до швидкої роботи не дозволив їй осягнути якунебудь прецизію виконання, але зате вона показала життя, рух і багатство ідей у фантастичних чорно-білих і деяких кольорових композиціях. У своїх картинах вона відгукується і на щоденні події, як „Вуличний випадок", „Вулкан Ст. Гелен", і на загальні ідеї, як „Обличчя в сумерку", „Адам і Ева", „Мадонна".

Щось вулканічне в її темпераменті знайшло собі вираз не тільки у згаданім малюнку вулкану, але також і передусім у великих композиціях з людськими постатями, як „Заворот", „Три циркові арени", „Голови котяться", „Карнавал", де люди в неймовірних акробатичних позах вирують, як морські хвилі, у спонтанному вияві життєвої енергії.

Ця експресивна тема людської постаті в руху є центральна у творчості Ваки Перейми.

Любомир Кузьма

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого
МУЖА, СИНА, БРАТА І ВУЙКА

бл. п.
ЯРОСЛАВА КОСАНОВСЬКОГО

буде відправлена
ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА
в суботу, 30 травня 1981 р., о год. 8-ій ранку в церкві св. Юра в Ню Йорку, Н. Й.

Рідних, Приятелів і Знайомих проситься пом'янути Покійного у своїх молитвах.

ІВАННА — дружина
КЛЯВДІЯ — мати
ІРЕНА — сестра
ОРЕСТ — сестрінок з родиною

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
136 Друга Авеню, 2-ий поверх
(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 29-го травня 1981 року, о год. 7:30 веч.

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР ОРЕСТА МИХАЙЛОВА

(ПСЕВДОНІМ)
з нагоди появи його нової повісти

„ЛИСОВИЧІ"

Участь беруть:

Віра Левицька-Кліш *(Гість з Філядельфії)* .... слово про Автора
Марта Зелик і Степан Крижанівський .... читання уривків з повісти
Христина Карпевич *(співачка)* .... музичне інтермеццо
Автор — кілька слів про свої найновіші твори

Українська Вільна Академія Наук у США

КИЇВ, ЯК СТОЛИЦЯ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ: ДЕМОГРАФІЯ, КУЛЬТУРНО-НАЦІОНАЛЬНІ ФУНКЦІЇ І ПОЛІТИКА

ДОПОВІДАЧ

Д-р РОМАН ШПОРЛЮК

(Професор історії Мішиґенського Університету, Анн Арбор)

Доповідь відбудеться

в неділю, 31-го травня 1981 року, о 2-ій год. дня
в будинку Академії, 206 Вест 100-та вул., **Ню Йорк, Н. Й.**

АКАДЕМІЯ СВ. ЮРА
ЗАПРОШУЄ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО НА

ШКІЛЬНИЙ КОНЦЕРТ

НА ЯКОМУ БУДЕ ПРЕДСТАВЛЕНЕ

„УКРАЇНСЬКЕ НАРОДНЕ ВЕСІЛЛЯ"

31-го травня 1981 р., о год. 5-ій веч.

215 East 6th Street, New York, N.Y. 10003
Вступ 5.00 долярів

Увага! *Бостон й околиця!* *Увага!*

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу стейтів Массачусетс і Мейн

повідомляє, що

в суботу, 30 травня 1981 р., о год. 5:30 веч.
в залі Української Католицької Церкви
при 148 Форест Гілс вул., ДЖЕМЕЙКА ПЛЕЙНС, Масс.

відбудуться

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

в яких зобов'язані взяти участь усі члени Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати і Відділові урядники таких Відділів УНС:

178 в Манчестер, 181 Топшан, — Мейн, 224 Сейлем і 238, 307, 374 в Бостоні.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Звіти з діяльности Окружної Управи;
2. Дискусія над звітами членів Управи;
3. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії;
4. Доповідь ВАСИЛЯ ОРІХОВСЬКОГО, головного організатора УНС;
5. Плян праці на 1981 рік.

У зборах візьме участь:

Василь Оріховський, головний організатор УНС

УПРАВА ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ УНС

✝

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями та Українською Громадою, що по довгій і тяжкій недузі, прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшов у Вічність, 25-го травня 1981 року,

наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО ДІДО І БРАТ

бл. п.
ВОЛОДИМИР ПАВЛО ОСІДАЧ

урodж. 12 липня 1904 р. у Ветлині на Бойківщині, член ОУН, б. політичний в'язень ОУН на Рідних Землях, член Визвольного Фронту 6-ий Відділ ООЧСУ у Філядельфії, Па. та інших організацій.

Горем прибиті:
дружина — ІВАННА
син — РОМАН з дружиною АННОЮ та дітьми ТАНЕЮ, РОМКОМ І НАТАЛКОЮ
сестри:
ОЛЬГА БОГАЧЕВСЬКА з чоловіком ОМЕЛЯНОМ
МИРОСЛАВА ОСІДАЧ
НАДІЯ РАЗУМІВ зі сином БОГДАНОМ
ЛЮБА ОСІДАЧ в Україні
сестрінки:
ЮРІЙ БОГАЧЕВСЬКИЙ з дружиною ІРЕНОЮ та дітьми
ОКСАНА БОГАЧЕВСЬКА ҐНОЙ з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ і дітьми
шваґри:
ВОЛОДИМИР БОЖИК з родиною в Америці
ЕВГЕН БОЖИК з родиною в Польщі
свати — Д. і П. ФУЧКИ
та ближча і дальша Родина в Україні та Америці

ПАНАХИДА — в п'ятницю, 29-го травня 1981 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Насевичів при 109 E. Tabor Rd. Філядельфія, Па.

ПОХОРОН — в суботу, 30-го травня 1981 р., з того ж похоронного заведення о год. 9-ій ранку, а о год. 9:30 ПОХОРОННІ БОГОСЛУЖБИ в церкві Царя Христа при 15 і Каюґа вул., а опісля на українське католицьке кладовище на Факс Чейсі, Па.

•

Замість квітів на могилу, Родина просить складати датки на поміч в політичних процесах в Америці на UUARC Leagal Defense Fund, 98 2nd Avenue, New York, N.Y. 10003

✝

Ділимося сумною вісткою із Родиною, Приятелями та Знайомими, що з волі Всевишнього відійшов у Вічність у суботу, 23-го травня 1981 року,

наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО І БРАТ

бл. п.
СТЕПАН ФАРМІҐА

уроджений 11-го лютого 1914 року в Тернополі, Зах. Україна.

ПОХОРОН у середу, 27-го травня 1981 р., з похоронного заведення McNerney-Burnadz у Кліфтоні, Н. Дж., о год. 8:30 вранці до української католицької церкви св. Николая на Президент вул., Пассейк, Н. Дж., а опісля на цвинтар Calvary в Кліфтоні, Н. Дж.

У глибокому смутку:
дружина — ОЛЬГА
сини:
ОЛЕГ з дружиною МАРТОЮ і дітьми — НЕСТОРОМ, ЕВГЕНОМ і УЛЯНОЮ
МИХАЙЛО з дружиною ЛЮБОЮ і дітьми — ВІКТОРОМ, ВІРОЮ, СТЕФАНОМ і НАДІЄЮ
АНДРІЙ з дружиною ДАРІЄЮ і донею АДРІЯНОЮ
донька — ЛІДА
сестра — ОКСАНА БОГДАНОВИЧ з родиною

ПОВІДОМЛЯЄМО ПРИЯТЕЛІВ І ЗНАЙОМИХ, ЩО

БЛАГОСЛОВЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА
бл. п.
ЮЛІЯНА ЛЕЩИНСЬКОГО

відбудеться

в неділю, 31-го травня 1981 року, о год. 2:15 по пол. на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

ПРИЯТЕЛІ

УКРАЇНЦІ ЧІКАГО І ОКОЛИЦЬ !

У НЕДІЛЮ, 31 ТРАВНЯ 1981 РОКУ
О 3.30 ДНЯ, В ЗАЛІ "ЛЕВИ",
2353 ВЕСТ ЧІКАҐО АВЕ, (Чікаґо, Ілл.)

ПРОМОВЛЯЄ

ДР. ЛЕВ СИЛЕНКО

ТЕМА ДОПОВІДІ:

1. ЧОМУ УКРАЇНА (РУСЬ - СКИТІЯ - ОРІЯНА) БУЛА ПЕРВОКОЛИСКОЮ ІНДО - ЕВРОПЕЙСЬКИХ НАРОДІВ?

(Доповідь обґрунтована твердженнями -цитатами з творів найвизначніших істориків Англії, Індії, Франції, Ізраеля, Німеччини, Єгипту. Той, хто матиме нагоду почути цю Доповідь, ніколи не шкодуватиме посвяченого часу!

Питання і Відповіді.

Правління Станиці ім. Святослава, (ОСІДУ РУНВіри), Чікаго, Ілл.
1234 N. Kedzie Ave., Chicago, Ill. 60651, USA

УСІХ ЩИРО ЗАПРОШУЄМО! Вхід за добровільними датками.

НЮЙОРКСЬКА ПОЛІЦІЯ ВІДКРИЛА в тягаровому авті, яке вивозить сміття з посілости Об'єднаних Націй бомбу, що її поліційним спеціялістам вдалося відбезпечити ще перед вибухом. Невідома особа потелефонувала до поліції, що шість бомб прикріплено в гаражі і пивниці великої структури будинку головної квартири Об'єднаних Націй, але поліція знайшла тільки одну бомбу в приватному тягаровому авті, яке якраз мало в'їжджати до гаражу.

ПОСАДНИК НАЙБІЛЬШОГО МІСТА КНР Шанхаю й дуже впливова людина серед керівних кіл сучасного Китаю Ванг Даоган заповів, що 1-го липня з нагоди відзначування 60-річчя заложення Комуністичної партії Китаю буде опублікована повна оцінка покійного Мао Дзедона та його діяльности. Оцінка тієї діяльности вже повністю узгіднена керівними колами партії та уряду й компетентними вченими й саме тепер приготовляють її друк величезним тиражем. Згідно з дотеперішніми даними, здобутки й успіхи Мао значно перевищили його помилки.

Як уникнути...

(Продовження зі стор. 2)

Дехто жалує, що перед американськими чинниками немає „одного українського голосу". Очевидно було б краще, як би ми виявили більше політичної зрілости і самі без примусу вміли себе об'єднати, переставши сваритися не знаючи за що. Преці ж ніякої України, тобто української влади тут не здобуваємо. Покищо того „офіційного українського голосу" ніхто не слухає. Ніхто не шукає офіційного контакту з українцями. Коли б міжнародна ситуація була така, що американський Уряд рішив би шукати контакту з українцями, він потрапить звести до купи всі середовища. В 1945 році коли німці хотіли заграти „українською картою", позвільняли політичних в'язнів і створили комітет, до якого ввійшли такі запеклі противники, як гетьманці і унрівці, бандерівці і мельниківці.

Тому вважаємо, що УККА треба залишити таким, яким він став і багато не сподіватися від нього. Було б помилкою творити в противагу другу централю. Це був би дійсно двоподіл із марнуванням енерґії, постійною полемікою, ворожнечою, яка просякнула б життя усіх наших громад.

Покищо розбиття УККА не перекинулося на громади. Ці громади, мабуть, вже змучені постійною незгодою, та взаємними обвинуваченнями між політичними групами. Та й не бачать причини ривалізувати за контролю над установами, бо ця контроля чи навіть опанування нічого конкретного жадній групі не дає. Зрештою тверезо думаючі люди не бачать різниць у цілях, до яких ми всі прагнемо. Тому наші громади покищо уникають нагоди знову роз'єднатися. Вони очікують і надіються, що може таки розум переможе і серед нас. Такий стан наших громад треба зберегти. А зберегти його можна так, що треба залишити теперішній УККА таким, яким він став і хто бажає, може його визнавати і підтримувати. Хто його не визнає, може складати свої пожертви на цілі, які йому вартісніші. А таких цілей є багато.

Центральні організації, які не погоджуються із теперішнім станом в УККА і не беруть участи в його роботі, можуть створити якусь координаційну раду чи бюро, завданням якого було б не ривалізувати з УККА, але виконувати загальнонаціональні завдання, які УККА не виконує. Наприклад, ці організації могли б спільними силами уфундувати якийсь інформаційний центр при Об'єднаних Націях. Подібний центр чи бюро вони могли б створити у Вашінґтоні, але тому, що УККА можливо далі вдержуватиме своє бюро, немає сенсу ривалізувати на тому терені і осмішувати українську громаду перед американськими урядовими чинниками.

Якщо поодинокі відділи УККА опановані прихильниками Визвольного Фронту, хай продовжують те, що завжди робили: святкувати День Незалежности, спонзорувати доповіді і т.п., об'єднуючи ідеологічно собі споріднені організації на даному терені. Відділи, де прихильники Визвольного Фронту не мають більшости, можуть також вести свою роботу, як координатори діяльности місцевих організацій, незалежно від централі УККА і навіть її не визнаючи.

І хоча маємо дві наукові установи: НТШ і УВАН і в тому нема нічого шкідливого, бо наука є творена одиницями. Обидві установи якоюсь мірою координують свою діяльність, уникаючи дублювання. Ми маємо кілька організацій молоді і вони також не ривалізують, ані не ворогують між собою. Маємо кілька забезпеченевих чи братських організацій і вони теж співпрацюють між собою, хоча чесно ревалізують за придбання більше членів. Таке відношення могло б заіснувати між визвольнофронтівським УККА та іншими організаціями. Це буде нагода кожній з них і УККА показати, що вони потраплять зробити й які матимуть успіхи. Це буде чесне змагання за кращі осяги замість постійної ворожнечі.

Можливо, що ця пропозиція-довести до замирення всередині української громади в ЗСА не подобатиметься теперішній управі УККА. Проте іншого виходу нема. Організатори підпорядкування УККА одній політичній організації мусять зрозуміти, що тут поза Україною, вони ніколи не матимуть сили примусити, зокрема інакшодумаючих українців, їх визнавати як свій провід і його піддержувати.

Інший вихід із теперішнього становища — це було б передавання керівних постів в УККА справді непартійним, загальношанованим громадянам, яких можна б знайти між рядовими членами братських союзів, між зорганізованим жіноцтвом, в наукових установах, Пласті чи професійних організаціях. Треба б вибирати людей молодших, цілком незаанґажованих у наших партіях, вихованих вже в Америці, які могли б повести успішну роботу. Таких людей вже маємо зокрема між молодими адвокатами і професіоналістами. Треба їм створити нагоду і дати свободу себевияву.

Якщо наші полі тичні партії здобудуться на такий акт політичної мудрости і зрезиґнують із своїх намагань опанувати УККА, даючи свободу праці новим людям, підібраним за критерієм компетентности, вміло сти, а не за партійною приналежністю, вони здобудуть тільки пошану і признання від усієї української громади. Таке рішення партій відвернути свою увагу від громадянських, культурних, економічних установ і скерувати її на боротьбу проти національних ворогів замість проти власних земляків, стало б актом історичного значення. Це був би зворотний пункт у житті української громади.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

КОХАН МИКОЛА, член УНС Відд. 352, Т-ва св. арх. Михаїла в Честер, Па, помер 26 квітня 1981 р. на 81-му р. життя. Нар. в 1900 р. в Україні; членом УНС став в 1964 р.. Залишив у смутку дружину Євгенію, дочку Лідію з чоловіком Мироном та внуків. Похорон відбувся 29 квітня 1981 р. на цвинтарі Lawn Croft в Linwood, Pa.
Вічна Йому Пам'ять!
Секр. Відд.

ЯЦКО ЛАВРІВ, член УНС Відд. 281, Т-ва Т. Шевченка в Байон, Н. Дж., помер 21 березня 1981 р., на 91-му р. життя. Нар. в 1891 р. в Україні. Залишив в смутку дочку Наталію Кузебльо і дві внучки. Похорон відбувся 24 березня 1981 р. на цвинтарі Холи Кросс в Н. Арлінґтоні, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
М. Сірий, секр.

МИХАЙЛО ФУШКА, член УНС, Відд. 239, Т-ва св. Юрія в Філядельфії, помер 16 квітня 1981 р., на 59-му р. життя. Нар. в 1922 р. в Західній Україні; членом УНС став в 1960 р. Залишив в смутку дружину Марґарету і дальшу родину. Похорон відбувся 22 квітня 1981 р. на цвинтарі Св. Марії на Факс Чейсі в Філядельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар 239 Відд.

АНЕЛЯ КОЦЮК, членка УНС Від. 153, Т-ва Мишуга в Філядельфії, Па., померла 27-го березня 1981 р., на 78-му р. життя. Нар. в 1903 р. в Комарові, пов. Сокаль, членом УНС стала в 1959 р. Залишила в смутку синів: Петра, Богдана і Максима з родинами. Похорон відбувся 2-го квітня 1981 р. на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі, Па.
Вічна їй Пам'ять!
Секретар 153 Від.

ІВАН БРУЧОК, член УНС Відд. 147, Т-ва св. Михаїла в Аллентавн, Па., помер в грудні 1980 р. на 64-му р. життя. Нар. в 1916 р. в Аллентавн, Па.; членом УНС став у 1935 р. Залишив в смутку дружину Марію, 5 синів: Івана, Євгена, Григорія, Василя і Тараса. Похорон відбувся 4 грудня 1980 р. на цвинтарі Cedar Hill Memorial в Аллентавн, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
І. Гуцалюк, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 29-го ТРАВНЯ 1981 р.

МІЛВОКІ, Виск. Річні збори Т-ва ім. Ів. Франка 103-ій Відд., о год. 6:30 веч. в залі укр. правосл. церкви св. Покрови при 1231 Вест Скат Стріт у Мілвокі, Виск. Проситься всіх членів прибути. — Анатолій Дорошенко, предс., Уляна Тишинська, секр.

НЕДІЛЯ, 31-го ТРАВНЯ 1981 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні загальні збори Б-ва св. Юрія 239 Відділ, о год. 2-ій по пол. в домі Округи УНС при 5004 Олд Йорк Рд. На порядку нарад: звіти за минулий рік, вибір нової Управи та інші важні справи. Проситься чл. прибути. — Управа.